

Resolució d'1 de març de 2016, de finalització de la Reclamació 1/2016

Administració reclamada: Ajuntament de Seròs.

Informació reclamada: Expedient de contractació d'obres per a la construcció d'un passatge del municipi.

Resum: Els principis de publicitat i transparència que regeixen la contractació pública ja des de molt abans de l'aprovació de la Llei 19/2014 comporten que s'hagi de donar accés a l'expedient d'una contractació ordinària d'obres en què no hi ha elements confidencials. La Llei 19/2014 tipifica com a infracció greu no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini d'un mes. El deure de diligència en la instrucció d'ofici dels procediments administratius obliga l'Administració a buscar exhaustivament la informació sol·licitada als seus arxius i a oferir al sol·licitant una resposta definitiva en el termini màxim d'un mes que estableix la llei, sense que aquesta permeti oposar al dret d'accés circumstàncies pròpies de l'organització interna de l'Administració, com pugui ser una gestió indeguda dels seus arxius. La pèrdua o destrucció indeguda d'informació pública vulnera tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i pot ser objecte de sanció administrativa. A la vista de les greus irregularitats advertides en relació amb l'arxiu i la gestió de la documentació municipal, la GAIP en dóna trasllat als òrgans del Departament de Cultura competents per exercir la potestat inspectora i sancionadora en la matèria.

Paraules clau: Ajuntament. Contractació administrativa. Contractes menors. Obres públiques. Obligació de resolució expressa. Deure de diligència en la instrucció del procediment. Informació inexistent. Deure de conservació de la informació.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 4 de gener de 2016 va tenir entrada a la GAIP la Reclamació 1/2016, presentada contra l'Ajuntament de Seròs. La reclamació té per objecte el lliurament incomplet de la informació sol·licitada (l'expedient de contractació d'obres per a la construcció d'un passatge del municipi).
2. A la sol·licitud inicial d'informació pública, de 4 d'agost de 2015, la persona reclamant demana que se li faciliti "l'expedient de contractació corresponent al contracte d'obra per a la construcció i enjardinament del passatge Lluís Companys de Seròs". Per tal de precisar la sol·licitud, assenyala que entén "per expedient de contractació el que defineix el text refós de la llei de contractes de les administracions públiques, aprovat per reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, vigent en el moment de la tramitació del projecte" (TRLCAP). Sol·licita que aquesta informació li sigui tramesa "per correu electrònic o bé en paper a la meua adreça [de correu postal]".
3. El 18 de novembre de 2015, l'Ajuntament dicta el Decret d'alcaldia núm. 177/2015, mitjançant el qual s'estima expressament la sol·licitud i s'informa el sol·licitant que "una vegada revisats els

arxius municipals, no s'ha localitzat expedient de contractació d'aquesta actuació", que "l'absència d'expedient de contractació es podria deure a que es tracti d'un contracte menor", i que "una vegada revisats els documents comptables corresponents s'han pogut identificar dues factures corresponents a aquesta actuació (amb el nom de Plaça darrere l'Església i Plaça Viladegut a prop de l'Església)", factures que són lliurades al sol·licitant previ pagament de la taxa corresponent per l'expedició de les fotocòpies. La primera de les factures (núm. 8, de 30.04.2007) és de 16.127,38 euros i la segona (núm. 10, de 22.05.2007) de 33.384,45 euros.

4. El 25 de novembre de 2015, la persona reclamant presenta recurs de reposició davant l'Ajuntament en considerar que l'import de les dues factures supera els 30.050,61 euros que aleshores s'establí com a límit per als contractes menors d'obres (article 121 TRLCAP), que les factures no inclouen totes les actuacions realitzades (com la font de la plaça o els arbres del passatge; "potser també les obres d'enderrocament" de l'edificació preexistent), de manera que el cost total de l'obra va ser superior al que es desprèn de les dues factures; i que, en tot cas, també s'havia de tramitar expedient de contractació en el cas dels contractes menors. Per això, considera incompleta la documentació lliurada i torna a demanar l'expedient de contractació i que "s'aclareixi si l'expedient de contractació previ a la construcció del passatge existeix o no" "perquè, òbviament, si no existís, no caldria buscar-lo". També manifesta que vol "rebre les notificacions i documentació en format electrònic", a través de la seva adreça de correu electrònic.
5. El 4 de gener de 2016, com s'ha dit, la persona reclamant presenta la seva reclamació a la GAIP en no rebre resolució expressa del recurs de reposició dins el termini d'un mes legalment establert i considerar-lo desestimat per silenci administratiu negatiu. A la seva motivació afegeix que la Sindicatura de Comptes li ha facilitat la liquidació del pressupost municipal de l'exercici 2007, any en què es va executar l'obra, i on apareix una partida d'obligacions reconegudes netes de més del doble de les factures aportades per l'Ajuntament (concretament, 121.419,66 euros) per a les actuacions realitzades a la "plaça darrere l'església", que és com s'identifica el passatge Lluís Companys a les factures que li han estat lliurades (ja que el referit passatge vindria a ser una mena de plaça situada darrere l'església del municipi). En aquesta liquidació, que s'adjunta a la reclamació, consta també que els crèdits pressupostaris inicials per a aquesta actuació eren de 120.000 euros. La persona reclamant no demana el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
6. El mateix dia 4 de gener la GAIP confirma la recepció de la reclamació a la persona reclamant. El 7 de gener de 2016, el Ple de la GAIP l'admet a tràmit. El 8 de gener, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de Seròs i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
7. El 17 de gener, la persona reclamant trameta a la GAIP el Decret d'alcaldia núm. 207/2015, de 21 de desembre de 2015 (que li va ser notificat el 12 de gener de 2016), que s'autoqualifica com a acte de tràmit no qualificat (i, per tant, no impugnables) i que disposa l'audiència del contractista i la suspensió del termini per resoldre fins que es rebin les seves al·legacions o hagi transcorregut el termini de deu dies concedit per presentar-les. Aquest decret també disposa el lliurament a la persona reclamant de documentació addicional que s'hauria localitzat durant la cerca de la informació sol·licitada. Es tracta de tres noves factures emeses pel mateix contractista (la factura núm. 11, de 12.06.2006, per un import de 11.938,41 euros; la factura núm. 13, de 06.07.2007, per un import de 20.046,89 euros; i la factura núm. 14, de 17.08.2007, per un import de 32.263,81 euros). En el propi decret, tanmateix, s'adverteix que, atesa l'escarida descripció de

les factures (on només consta el concepte de "plaça"), no es pot assegurar que es corresponguin amb la construcció del passatge Lluís Companys, i s'informa que s'ha requerit a la Junta de Govern Local i al contractista per tal que ho aclareixin.

8. El 19 de gener de 2016, l'Ajuntament tramet a la GAIP l'expedient i l'informe jurídic requerit, en què es conclou el següent:

Primer. Que no ha estat localitzat l'expedient relatiu a la construcció del Passatge Lluís Companys en els arxius i registres municipals.

Segon. Que s'ha localitzat part de la documentació d'aquest expedient, concretament les factures 13 i 14.

Tercer. Que s'ha pogut comprovar que, tot i faltant les certificacions de crèdit, aquesta actuació tenia consignació pressupostària 5/60101 de l'exercici 2007.

Quart. Que la descripció de les factures imputades a la consignació pressupostària 5/60101 de l'exercici 2007 no aporten la informació suficient per a poder identificar l'actuació atès que el seu concepte és "Obra: Plaça".

Cinquè. Que no tenint més informació, la declaració del contractista afirma que les factures núm. 8, 10 i 11 imputades a la consignació pressupostària 5/60101 de l'exercici 2007, no fan referència al contracte d'obres de la construcció del Passatge Lluís Companys sinó que la fra núm. 8 es d'una obra municipal d'una altra plaça sense nom, coneguda com a "Ponts" i que les fres núm. 10 i 11 fan referència a les obres d'enderroc de l'immoble abans ubicat en el Passatge Lluís Companys. Per la qual cosa, es va produir una imputació inadequada almenys de la fra núm. 8 [aquí s'intercanvia per error la cita de les factures 8 i 11, com es desprèn de la lectura dels antecedents de l'informe].

Sisè. Que totes les factures han estat notificades a [nom de la persona reclamant].

Setè. Que una vegada havent donat audiència a tercers afectats (contractista) declara que no hi ha oposició a l'accés a la informació pública.

Vuitè. Que es considera que s'ha notificat al sol·licitant tota la documentació relacionada amb la contractació del passatge Lluís companys de Seròs perquè als arxius municipals no figura de forma identificable, cap expedient de contractació relacionat amb la sol·licitud presentada [...].

S'adjunta a l'informe la liquidació del pressupost de despeses municipal de l'exercici 2007, a què s'al·ludeix en els punts quart i cinquè, i que la persona reclamant ja havia obtingut de la Sindicatura de Comptes, com s'ha vist a l'antecedent núm. 5.

Prèviament, als antecedents de l'informe jurídic, s'assenyala expressament que "no [s'ha] pogut localitzar cap expedient de contractació d'aquesta actuació perquè la corporació no disposa d'un arxiu organitzat, actualitzat ni ordenat" (p. 1) i que l'alcalde "no recorda especialment la tramitació administrativa atenent que [la] responsabilitat del procés de contractació [és] de la secretaria intervenció" (p. 1).

Als antecedents de l'informe també es resumeix la declaració del contractista de 19 de gener de 2016 (p. 2), i que consta a l'expedient. Segons el contractista, de totes les factures lliurades a la persona reclamant només les núm. 13 i 14 es correspondrien a la construcció del passatge Lluís Companys (totes dues sumarien 52.310,7 euros). La factura núm. 11 faria referència a obres d'arranjament d'una altra plaça del municipi, coneguda com a "Ponts", i les factures núm. 8 i 10

(per un import sumat de 49.511,83 euros) es referirien als treballs d'enderrocament de l'habitatge que hi havia al lloc on, a continuació, es construiria el passatge Lluís Companys; aquest enderroc s'hauria produït perquè el referit habitatge "amenaçava ruïna". Segons el contractista, "les obres d'enderroc i de la construcció del Passatge Lluís Companys van ser obres diferents perquè quan es va executar l'enderroc que amenaçava ruïna, no se sabia a què es destinaria aquell terreny". L'informe assumeix com a certes aquestes explicacions, "en absència de cap expedient de contractació que detall[i] aquestes actuacions i que ajud[i] a acreditar la naturalesa i condicions d'aquesta contractació" (p. 2).

Finalment, als antecedents de l'informe s'assenyala que "encara que aquests contractes d'obra haguessin tingut la consideració de contractes menors, per a completar l'expedient faltarien els certificats d'existència de crèdit, tot i que s'ha comprovat l'existència de crèdit pressupostari per a aquesta actuació estava [sic] inclosa a la consignació 5/60101 del pressupost de l'exercici comptable de 2007 (s'adjunta la documentació de la liquidació com a annex)" (p. 3).

9. El 26 de gener de 2016, la GAIP tramet a la persona reclamant el referit informe jurídic i la liquidació pressupostària annexa.
10. El mateix dia, la persona reclamant adreça a l'Ajuntament un seguit d'observacions sobre el referit informe, i que fa arribar també a la GAIP. Entre altres consideracions, afirma que "queda demostrat que l'obra 'passatge Lluís Companys' no era un contracte menor"; que "no s'ha facilitat la factura de la font que hi ha al bell mig del passatge [...] una rèplica de la Font de Canaletes de Barcelona"; que no entén "perquè els treballs d'enderrocament (i d'altres imprevistos) es consideren una obra diferent al passatge Lluís Companys", atès que "a la liquidació de despeses del pressupost apareix un únic concepte, 'Plaça darrere l'Església', i queda clar que la construcció del passatge va ser immediatament posterior a les obres d'enderroc"; i que "l'existència de consignació pressupostària és independent del certificat d'existència de crèdit. La pròpia liquidació de despeses constata que els 121.419,66 € de la 'Plaça darrere l'Església' estan pendents de pagament a 31 de desembre de 2007. Queda el dubte raonable de si hi havia crèdit per pagar l'obra".

Fonaments jurídics

1. *Observacions sobre la tramitació de la sol·licitud d'informació efectuada per l'Administració reclamada*

Abans d'entrar en el fons de la reclamació convé efectuar una sèrie d'observacions sobre la tramitació de la sol·licitud d'informació efectuada per l'Administració reclamada.

A) En primer lloc cal recordar l'obligació de l'Administració de resoldre expressament, en el termini d'un mes, tota sol·licitud d'accés a informació que pugui rebre (article 33.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern – LTAIPBG– i, de manera més general, article 42.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú – LRJPAC–). L'article 78.2.i LTAIPBG tipifica com a infracció greu "no resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini preceptiu".

En el cas que ens ocupa, l'Ajuntament no es pronuncia expressament sobre la sol·licitud d'accés fins el 18 de novembre (antecedent núm. 3), gairebé tres mesos i mig després

d'haver-se presentat. A hores d'ara, tampoc no consta que hagi resolt encara de manera expressa el recurs de reposició interposat el 25 de novembre; no el resolen ni el Decret d'alcaldia núm. 207/2015, de 21 de desembre (antecedent núm. 7), que s'autoqualifica d'acte de tràmit, ni l'informe jurídic emès pel secretari interventor municipal a instància de la GAIP (antecedent núm. 8), que constitueix un acte de tràmit d'un procediment diferent i que signa un òrgan divers d'aquell que ha de resoldre el recurs de reposició. La informació continguda i annexa a aquest informe jurídic, per cert, s'hauria hagut de fer arribar d'ofici a la persona interessada, ja que completa i rectifica parcialment la que li havia estat lliurada amb anterioritat.

- B) També resulta objectable la manera com s'ha anat lliurant la informació a la persona reclamant. El 18 de novembre se li fan arribar dues primeres factures (les núm. 8 i 10), el 21 de desembre tres més (les núm. 11, 13 i 14), i el 19 de gener, després de consultar el contractista, es rectifica en part la informació prèviament lliurada i s'afirma que, de les cinc factures, només dues es referirien a l'obra sobre la qual es sol·licita la informació. No és tampoc fins el 19 de gener –moment en què la persona reclamant ja disposava d'ella, en haver-la demanat a la Sindicatura de Comptes– que es lliura la liquidació pressupostària municipal de l'exercici 2007 on constaria el cost total de l'obra. D'altra banda, com s'acaba d'assenyalar, la informació del 19 de gener no li és tramesa directament a la persona reclamant per part de l'Ajuntament, sinó que és la GAIP qui la hi fa arribar després de rebre-la de l'Ajuntament.

A l'informe jurídic de 19 de gener s'apunta com a explicació d'aquesta forma de procedir el fet que “la corporació no disposa d'un arxiu organitzat, actualitzat ni ordenat”. Tanmateix, com aquesta Comissió va assenyalar, en relació amb aquest mateix municipi, a la Resolució de la Reclamació 28/2015, el deure de diligència en la instrucció d'ofici dels procediments administratius (article 78.1 LRJPAC) obligava l'Ajuntament a buscar exhaustivament la informació sol·licitada als seus arxius i a oferir al sol·licitant una resposta definitiva (prèvia consulta del contractista i de qui correspongués, en cas d'insuficiència dels arxius) en el termini màxim d'un mes que estableix l'article 33.1 LTAIPBG, sense que l'LTAIPBG permeti oposar al dret d'accés circumstàncies pròpies de l'organització interna de l'Administració, com pugui ser una gestió indeguda dels seus arxius, com es desprèn de l'article 19 LTAIPBG.

Aquest lliurament amb comptagotes i contradictori de la informació, que retarda i complica de manera injustificada el seu coneixement per part del sol·licitant, podria ser, com a mínim, constitutiu de la infracció lleu de descurança en el compliment de les obligacions de la llei tipificada a l'article 79.1 LTAIPBG.

2. *El dret d'accés a informació relativa als contractes d'obres dels ens locals*

Com s'ha assenyalat als antecedents núm. 2 i 4, la persona reclamant va sol·licitar “l'expedient de contractació corresponent al contracte d'obra per a la construcció i enjardinament del passatge Lluís Companys de Seròs”, informació que inclouria també la relativa a la font situada al centre del passatge, segons s'especifica al recurs de reposició interposat amb posterioritat.

És clar que aquesta sol·licitud ha de ser estimada, atesos els principis de publicitat i transparència que regeixen la contractació d'obres per part de les diverses administracions públiques ja des de molt abans de l'aprovació de l'LTAIPBG. Són molts els preceptes del Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de

contractes del sector públic (TRLCSP) que, donant continuïtat a l'establert per la legislació de contractes precedent, enuncien o concreten ambdós principis, amb la doble finalitat de garantir una concurrència efectiva en l'accés de potencials candidats a les licitacions públiques i prevenir la corrupció en les adjudicacions. El TRLCSP exigeix que els contractes s'adjudiquin de conformitat amb els principis de publicitat i transparència (articles 1 i 139 TRLCSP), obliga a publicar als diaris oficials i/o al perfil del contractant (article 53 TRLCSP) les convocatòries de licitacions (article 142 TRLCSP), així com l'adjudicació (article 151.4 TRLCSP) i la formalització (article 154 TRLCSP) dels contractes, i exigeix la inscripció al Registre de Contractes del Sector Públic de les dades bàsiques dels contractes adjudicats per les diverses administracions públiques (article 333 TRLCSP, que preveu expressament al seu apartat cinquè l'accés de la ciutadania al Registre). Preceptes similars es contenen a l'anterior TRLCAP, vigent en el moment en què s'hauria encarregat i executat l'obra, l'any 2007.

Aquests deures de publicitat imposats per la legislació de contractes són menys intensos en el cas dels contractes adjudicats mitjançant un procediment negociat sense publicitat (article 177 TRLCSP; en general, es pot seguir aquest procediment quan els contractes d'obres tinguin un import igual o inferior a 200.000 euros) i, sobretot, en el cas dels contractes menors, aquells que tenen un import més baix (l'any 2007, eren contractes menors d'obres els d'import igual o inferior a 30.050,61 euros –article 121 TRLCAP–; en l'actualitat ho són els d'import inferior a 50.000 euros –article 138.3 TRLCSP–). Els contractes menors es poden i es podien adjudicar directament, sense publicitat ni concurrència, i sense que s'hagi de publicar la seva adjudicació i formalització als diaris oficials i/o al perfil del contractant (articles 138.3 i 154.1 TRLCSP i article 56 TRLCAP).

L'LTAIPBG ha confirmat i reforçat aquests principis de publicitat i transparència, en imposar la publicitat activa a través del Portal de la Transparència de tots els contractes subscrits per les administracions catalanes, també dels menors, amb la indicació, entre altres aspectes, de "l'objecte, l'import de la licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a contractar i la identitat de l'adjudicatari, la durada, el nombre de licitadors, els criteris d'adjudicació, el quadre comparatiu d'ofertes i les puntuacions respectives, i també els acords i informes tècnics del procés de contractació", així com la "informació sobre les licitacions en tràmit, que ha de comprendre com a mínim el tipus de contracte, el seu objecte, el contingut econòmic, els plecs de clàusules administratives i les condicions d'execució" i les "modificacions contractuals, les pròrrogues dels contractes, les licitacions anul·lades i les resolucions anticipades" (lletres b, d i e de l'article 13.1 LTAIPBG).

La disposició addicional vuitena de l'LTAIPBG exigeix que "als efectes de facilitar la consulta [de] la informació sobre la contractació pública, les administracions locals han d'informar el Registre Públic de Contractes i la Plataforma de Serveis de Contractació Pública dels contractes formalitzats i els que estan en licitació o en altres fases contractuals. El Portal de la Transparència ha de facilitar la consulta directa i dinàmica del Registre i la Plataforma". En compliment d'aquest mandat, l'Ordre ECO/47/2013, de 15 de març, per la qual es regula el funcionament i s'aprova l'aplicació del Registre públic de contractes de la Generalitat de Catalunya, després de la modificació introduïda per l'Ordre ECO/294/2015, de 18 de setembre, imposa als ens locals catalans el deure de comunicar al referit Registre una sèrie de dades i documents bàsics de tots els contractes públics que adjudiquin, incloent-hi els contractes menors (article 1.2), i regula el lliure accés telemàtic de la ciutadania al Registre, mitjançant un cercador informàtic i sense necessitat d'identificació prèvia (articles 11 a 13).

A la vista d'aquest marc normatiu, que exigeix la pròpia publicació activa a internet dels principals elements dels expedients de contractació de les administracions locals de Catalunya, no hi ha cap dubte que s'ha de concedir l'accés sol·licitat, referit a una contractació ordinària d'obres en què no hi ha elements confidencials. Això no és qüestionat ni per l'Ajuntament, que estima íntegrament la sol·licitud mitjançant el decret d'alcaldia de 18 de novembre, ni pel propi contractista, que consent l'accés quan l'Ajuntament li dona trasllat del recurs de reposició.

La informació que s'ha de concedir inclou també la relativa a l'adquisició de la font situada al centre del passatge. Tot i que aquesta adquisició no s'inclou pròpiament dins l'objecte d'un contracte d'obres, el cert és que la sol·licitud inicial, malgrat no esmentar la font, es formula en termes força amplis (fent-se també referència a l'enjardinament del passatge), que permeten entendre que es vol accedir al cost total del passatge i a tots els contractes que s'hagin hagut de subscriure perquè adquireixi la seva configuració definitiva. La font, una rèplica de la Font de Canaletes de Barcelona, seria un element destacat del passatge. La persona reclamant va requerir expressament la informació relativa a la font (i a les obres d'enderrocament de l'edificació preexistent) al seu recurs de reposició, i l'Ajuntament en cap moment no ha objectat que aquesta informació excedís de la demanada inicialment ni ha requerit la concreció de la sol·licitud formulada. Els ciutadans que volen conèixer el cost de les obres realitzades per les administracions públiques no han de ser experts en dret administratiu i saber delimitar amb precisió els diferents tipus de contractes que aquestes han de celebrar per dur-les a terme.

3. *L'obligació de conservació de la documentació relativa a la contractació d'obres dels ens locals*

El problema d'aquest cas no és, tanmateix, el reconeixement del dret d'accés (que l'Ajuntament en cap moment no nega, com s'ha vist), sinó la seva materialització efectiva, que es veu impossibilitada pel fet que l'Administració reclamada no troba els expedients sol·licitats als seus arxius i només pot lliurar una part de la informació demanada, com va succeir en un supòsit similar, respecte aquest mateix municipi, resolt recentment per aquesta Comissió (Resolució sobre la Reclamació 28/2015).

En aquest cas, no hi ha dubte que l'obra s'ha realitzat, i que les factures lliurades cobreixen només una part de les actuacions dutes a terme i del cost total que consta a la liquidació pressupostària de l'any 2007, de manera que ha ha una manca evident d'informació preceptiva. La informació que hauria de tenir l'Ajuntament sobre la construcció del passatge depèn del tipus de procediment d'adjudicació que se seguís per encarregar l'obra. Segons l'Ajuntament, el passatge segurament es va construir mitjançant una sèrie de contractes menors, tot i que no és capaç d'afirmar-ho amb rotunditat atesa la desorganització dels arxius municipals i ha de confiar en les afirmacions fetes pel contractista.

Amb independència de la il·legalitat que podria suposar haver fraccionat l'obra en una sèrie de contractes menors, per tal d'adjudicar-los de forma directa a un mateix contractista i eludir les exigències de publicitat i concurrència previstes per la legislació de contractes (la prohibició de fraccionament fraudulent del contracte està contemplada en l'actualitat a l'article 86.2 TRLCSP i, l'any 2007, a l'article 68.2 TRLCAP), també en el cas dels contractes menors d'obres s'ha de tramitar un mínim expedient administratiu, que comprèn el pressupost de les obres, el projecte de l'obra (quan ho requereixi una norma específica), l'aprovació de la despesa i la factura corresponent (article 56 TRLCAP i, en l'actualitat, article 111 TRLCSP).

Com es va assenyalar a la Resolució sobre la Reclamació 28/2015, la pèrdua o destrucció irregular de documentació administrativa preceptiva com l'apuntada vulnera tant la normativa de transparència, com la d'arxius, i podria ser objecte de sanció administrativa.

Segons l'article 19 LTAIPBG, "les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per a garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública" (apartat segon) i "han d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat" (apartat tercer). Al seu torn, des de molt abans de la nova llei de transparència, la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix que "totes les administracions i les entitats titulars de documents públics han de disposar d'un únic sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en les fases activa, semiactiva i inactiva i que permeti de complir amb les obligacions de transparència" (article 7.1, en la redacció vigent, després de la darrera reforma de la llei), que "l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius" (article 8) i, sobretot, que "cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària" (article 9). Aquest procediment s'estableix al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents (DAATD), que al seu torn remet a allò que disposin les taules d'accés i avaluació documental aprovades per ordre del conseller de Cultura. Doncs bé, aquestes taules imposen el deure de conservació permanent dels expedients de contractació d'obres majors com serien les de construcció d'un nou passatge (Taula 235, DOGC 6966). Fins i tot quan les taules autoritzen la destrucció documental, cal observar les cauteles imposades pels articles 11 i 12 DAATD (destrucció per part de la persona tècnica competent, existència d'un inventari de la documentació a destruir, comunicació de l'eliminació a la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, inclusió al registre de destrucció de documents), cauteles que l'Ajuntament no hauria observat en cas de destruir la documentació d'aquest expedient. Les sancions per vulneració de la Llei d'arxius es regulen als articles 38 i sq. d'aquesta.

A la vista de les greus irregularitats relatives a l'arxiu i la gestió de la documentació municipal palesades per aquesta i altres reclamacions precedents, la GAIP es veu obligada a donar-ne trasllat als òrgans del Departament de Cultura competents per exercir la potestat inspectora i sancionadora en la matèria.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, podent adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'1 de març de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació presentada i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir tota la documentació existent relacionada amb les contractacions efectuades per a la construcció i enjardinament del passatge Lluís Companys de Seròs, incloent la referida a l'adquisició de la font situada al centre del passeig.
2. Requerir a l'Ajuntament de Seròs que efectui una cerca exhaustiva de la referida informació als arxius que corresponguin i que li lliuri a la persona reclamant tota la que trobi per correu electrònic.
3. Requerir que les actuacions enumerades en els punts anteriors siguin executades en un termini de quinze dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, termini dins del qual l'Ajuntament haurà d'informar degudament la GAIP del seu compliment.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Donar trasllat de les greus irregularitats advertides en relació amb l'arxiu i la gestió de la documentació municipal als òrgans del Departament de Cultura competents per exercir la potestat inspectora i sancionadora en la matèria.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 1 de març de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.